

[Helge Sander]

ninger herom må der ikke være nogen tvivl. Men vi kan godt føle anledning til i dag at nævne et område inden for EF, hvor vi føler, at det er forkert, at man kulturpolitisk går ind på et område, som man nok må betegne som arbejdskraftens frie bevægelighed. Det er det fodbolddirektiv, som nu igen bliver trukket frem fra skuffen. Vi blev i sidste uge vidne til, at Kommissionen ønsker, at der skal laves faste rammer for, hvordan fodboldsporten – med streg under sporten – skal udvikles i Europa, og det finder vi inden for Venstre absolut upassende. Ligesom med filmen før er det et grænseområde, og man kan nok finde argumenter for, at det henhører under arbejdskraftens frie bevægelighed, men når de 12 europæiske landes nationale forbund og aktørerne er enige om, at det klarer man bedst i eget regi, så finder vi det særdeles upassende, at EF blander sig.

Fru Ingerlise Koefoed var ked af, at den hjemlige kultur ikke havde en mere fremtrædende plads i redegørelsen, og det synes jeg til gengæld ikke er særlig unaturligt, for det er netop det udadventde, vi forsøger at fokusere på i dag.

Til gengæld er jeg helt enig i, at når vi så retter blikket mod udlandet og sågar også mod Østuropa, er der absolut folkekulturer derovre, som vi kan lære noget af, men jeg synes nok, det er lidt uheldigt, at det eksempel, fru Ingerlise Koefoed fremdrog, kom til at stå, som om vi nu kan lære af Østeuropa, hvordan vi virkelig skal strejke i Danmark.

Med hesyn til Eureka er vi også tilhængere af den udveksling, der ligger heri, men igen er vi bange for, at bureaukratiet tager overhånd.

Når der efterlyses aktiviteter, så bliver vi altså nødt til at se det i en økonomisk sammenhæng. Derfor synes jeg også, det er særdeles positivt, at vi nu har set, at der på privat initiativ er blevet oprettet dette kulturinstitut i Riga, og det er lige så positivt, når forskellige partier herinde på forskellig vis søger at skabe kontakter og søge udveksling ude i Europa, således at man får knyttet de bånd, som er så kolossalt værdifulde.

Jeg synes, det er glædeligt, at det fra næsten alle – hvis ikke alle – ordførere er blevet understreget, at det ikke alene drejer sig om det fin-kulturelle, som der vel nok tidligere har været en tendens til at opprioritere i den her debat. Det gælder i allerhøjeste grad – og nu fortsætter

jeg med at rette blikket mod Øst – om, at vi søger kontakt og samarbejde med de Østlande, som i disse uger har et kolossalt behov for at lære noget af den kultur, som har været med til at præge det danske samfund gennem mange år og har været med til at skabe så store værdier for os, og som vi kan glæde os over hver eneste dag. Lad os sørge for at få det udbredt til så mange som muligt, og det synes jeg kulturministerens redegørelse i dag lægger en flot skitse til.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Fru Ingerlise Koefoed for en kort bemærkning.

Jeg vil gerne lige sige til forklaring, at jeg var i færd med at glemme tiltaleformen, fordi jeg havde lyst til at gøre en bemærkning til hr. Helge Sander om, at jeg ved tidligere lejligheder har givet udtryk for sympati for medlemmer fra det vestjyske, der glemte tiltaleformen herinde, men sympatien kan altså ikke strække så vidt, at man er undtaget fra den generelle regel.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg føler trang til at understrege, som det jo også blev gjort den 9. januar, at vores forslag om et kultur-Eureka ikke var ment som en bureaukratisering af kulturudvekslingen i Europa. Det var ment som en mulighed for at fremme og hjælpe kulturudvekslingen, ikke for at sætte sig på hele kulturudvekslingen.

Det var ment som en mulighed for, at man kunne kanalisere nogle ideer ved hjælp af nogle fællespenge, og det synes jeg ikke behøvede at blive bureaukratisk. For min skyld kan man kalde det, hvad man vil, men jeg synes faktisk, at der også godt kunne blive brug for, at man på den måde – ligesom man i sin tid tænkte med Europafonden – bidrog noget og så fik et større samarbejde ud af det, sådan som man jo også har gjort det i de nordiske lande. Det behøver ikke at blive bureaukratisk, og det kan blive en stor hjælp.

Det er i øvrigt foreslået af et udvalg af kunstnere og kulturformidlere, der arbejder under EF for øjeblikket i en kommission, der hedder CCC. Et af deres forslag, som snart kommer frem for offentligheden, går ud på, at man stifter en europæisk kulturfond.